

Paragraf indeholder i og for sig en meget farlig Konsekvens. Det vil i Praksis betyde, at det at være Bygningsinspektør til den Lønning, som er tænkt fastsat i § 1, bliver en langt større Stilling end den at være Bygningsdirektør. Man ved ude fra det praktiske Liv, hvorledes det gaar med Embedsmænd, der ere ansatte i offentlige Etater, under Stat eller Kommune. Det at være knyttet som Arkitekt eller Ingeniør til Staten eller Kommunen er faktisk en Reklame for den vedkommende, som giver ham Adgang til mange Kredse og gør ham det let at skaffe sig andet Arbejde foruden sin Embedsgerning. Og jeg føler mig ikke overbevist om, at det vil være muligt for en Bygningsdirektør at forhindre, at disse Bygningsinspektører faa Arbejde for andre i ret omfattende Omfang. For at tage et nærliggende Eksempel ere, saa vidt jeg ved, de, der lede Ingeniørarbejdet paa Rigshospitalet, og den Mand, man vistnok har tænkt sig som Leder af Ingeniørarbejdet paa Postgaarden, allesammen Folk, som under Københavns Kommune ere i lignende Stillinger som dem, man her tænker sig. Det viser sig altsaa, at jeg har Ret i, at disse Folk ville have fortrinsvis Adgang frem for mange rent private Arkitekter til at skaffe sig Arbejde, og jeg synes, det er ret overflødig. Og det vil selvfølgelig bidrage til — det har man Ret til at forudsætte —, at de ikke ville være i Stand til at udføre slet saa meget Arbejde i deres egentlige Embede, som de ellers vilde være i Stand til. Jeg vil derfor gerne have ogsaa denne Side af Sagen tagen op til Overvejelse.

Saa er der et andet Spørgsmaal, jeg kunde ønske at rejse overfor den højtærede Minister. Naar det nu er Meningen at føre Statens Bygningsvæsen ind i mere moderne Former og gøre det godt og praktisk, rejser der sig det Spørgsmaal, forekommer det mig, om man ikke foruden Direktøren og Bygningsinspektørerne, som jeg altsaa forudsætter alle skulle være Arkitekter, tillige skulde knytte en Ingeniør til Bygningsdirektoratet. Selv om der paa de ældre Bygninger, der ere i Statens Besiddelse, maaske ikke er overdreven Brug for en Ingeniør, vil dog Ingeniørassistance være lige saa nødvendig som Arkitektassistance ved moderne Bygninger, hvor der er en Mængde tekniske Anlæg osv. Jeg gør opmærksom paa, at der i § 2 staaer en Passus om, at „for saa vidt saadanne Arbejder af vedkommende Ministre maatte blive overdragne dertil særlig antagne Arkitekter, blive de af disse

udarbejdede Skitser, Planer og Overslag at forelægge Bygningsdirektøren“. Men da de tekniske Anlæg i moderne Bygninger som Regel ere mangfoldige og dreje sig om mange Penge, har det sin Betydning, at de ogsaa komme under kyndig Kontrol. Jeg tror derfor, at det vilde være et Fremskridt, om der til Bygningsdirektoratet blev knyttet en Ingeniør, der kunde varetage den Del af Opgaven og skaffe Staten Sikkerhed for, at den bliver ordentlig betjent ogsaa paa dette Omraade.

Det var i Kortheit de Bemærkninger, jeg har at gøre, og som jeg vil ønske, at det kommende Udvalg vil tage under Overvejelse. I selve Lovforslagets Principper er jeg enig.

Rambusch: Straks i Foraaret, da dette Lovforslag kom frem, studsede jeg noget over det Princip, som syntes at ligge til Grund for det. Det var nemlig, saa vidt jeg kunde skønne, en Centralisation af et udstrakt Tilsyn, der tidligere havde været mere decentraliseret. En saadan Centralisering kan have sine Fordele, men den medfører ogsaa sine Farer.

Det første Spørgsmaal, der rejser sig, er, om den hidtidige Ordning har vist sig saa mangelfuld, at man bør gaa til en saadan Omkalfatring deraf. Det Spørgsmaal har jeg ikke kunnet faa besvaret i Lovforslagets Motiver. Jeg synes, at alt, hvad der er fremført mod den hidtidige Ordning, er saadanne Punkter, som man meget let kunde hjælpe paa ved forholdsvis smaa Foranstaltninger. Og ved senere at høre kyndige Folk tale om det samme har jeg oven i Købet bragt i Erfaring, at det er en Ordning, der mange Steder anses for særdeles fortrinlig, hvilke Mangler der end kan klæbe ved den, ja, at man endog i Udlandet misunder os denne Ordning og kunde ønske at faa noget lignende.

Rent principielt er Forskellen mellem den hidtidige Ordning og det, som foreslaas i Regeringens oprindelige Forslag, den, at medens der hidtil har været 5 ret selvstændige Bygningsinspektører i Landets forskellige Dele til at føre Tilsyn med en hel Række af Statens Bygninger, skulle de nu afløses af en eneste Mand i Ministeriet. Lovforslaget giver os ikke nogen Sikkerhed for, at det bliver en Mand med fremragende Sagskundskab. De hidtidige Bygningsinspektører have faktisk været allerførste Rangs Arkitekter, Mænd, som hele den tekniske Verden har set op til med kvalificeret Agtelse. Det staaer til